

Ivan Šaško
pomoćni biskup zagrebački

Pozdrav
u svečanosti dodjele počasnoga doktorata
prof. dr. Thomasu Schwartzu

Aula Magna Hrvatskoga katoličkog sveučilišta
Petak 16. siječnja 2026. u 11 sati

Cijenjeni uzvanici,
braćo i sestre, dragi prijatelji!

1. Danas u ovoj prigodi imam iznimno lijepo, jednostavno i radosno poslanje: sve vas pozdraviti, čestitati i zahvaliti profesoru Thomasu Schwartzu u ime našega zagrebačkog nadbiskupa Dražena Kutleše i cijele Nadbiskupije, i podijeliti s vama nekoliko misli i dojmova. *(Izgovoreno na engleskome)*

Rado s vama dijelim trenutke ovoga svečanog akademskog čina kao izaslanik našega zagrebačkog nadbiskupa i velikoga kancelara mons. Dražena Kutleše, donoseći čestitke ponajprije tebi, dragi Frater maior Thomas, Vama cijenjena gospođo Elisabeth, majko slavljenika, vama suradnici i prijatelji doktora Schwartzu, zakladi 'Renovabis' i tebi draga sveučilišna zajednica Hrvatskoga katoličkog sveučilišta.

2. Danas živimo ljepotu dara; živimo iskustvo uistinu čudesnih Božjih putova koji su isprepleteni i u ovome su nam zajedništvu ponuđeni da ih zadivljeno razmatramo. Nadovezujući se na riječi veleučenoga gospodina Rektora i ja sam ovih dana povezivao vrijeme od prije više od trideset i pet godina našega studentskoga života u Rimu i današnju svečanost.

Tako sam potražio i sa sobom ovamo ponio godišnjak Papinskoga zavoda *Germanicum et Hungaricum*, naš 'Korrespondenzblatt', i to broj koji je objavljen o stotoj obljetnici izlaženja, a donosi događaje dijelom iz 1990. i iz prve polovine 1991. godine, po mnogočemu prijelomnih godina za Hrvatsku.

U kronici tih mjeseci nalaze se naša imena kao studenata koja su mnogima od vas poznata. Fotografije lica pokazuju prilične promjene, ali ono što je ostalo nepromijenjeno jest duh koji nas trajno nadahnjuje i prati, a njegove tragove i plodove susrećemo i ovdje. Tako je baš u ovome broju zabilježeno da je 1990. u Rim na studij i u zavod *Germanicum* došao i naš sadašnji rektor Željko Tanjić, gdje ga je između ostalih dočekaao sadašnji pročelnik *Odjela za komunikologiju* profesor Danijel Labaš.

3. Godina 1990. za profesora Thomas Schwartz, kao i za ovdje nazočnog biskupa Ivana Ćurića, bila je godina prezbiterskoga ređenja. Thomas je zaređen u Rimu u listopadu i zanimljivo je da je za svoje mladomisničko geslo izabrao riječi iz Druge poslanice Korinćanima: *Caritas Christi urget nos* (2Kor 5, 14) – *Kristova nas ljubav obuzima, potiče, tjera*, a za slavlje svoje mlade mise izabrao je rimsku crkvu, baziliku svete mučenice Cecilije.

Upravo je ta bazilika tijekom nedavno zaključene Jubilejske godine (s posebnim naglaskom na nadi) bila mjesto na kojemu su hodočasnici razmatrali lik naučiteljice Crkve i jedne od zaštitnica Europe, sv. Hildegarde von Bingen. U njoj, koja je živjela prošireno benediktinsko geslo: *Ora et labora et lege* – *Moli, radi i uči*, povezuje se mnoštvo vidika koji su i danas nezamjenjivi.

Spominjem naše studentske dane u Rimu, ne zbog naše osobne povijesti, nego zbog toga što je sve to šire od naših života; jer traje i živi čak i onda kada se čini da tako nešto ostaje u prošlosti. Mi smo samo nastavili ono što su živjeli drugi i prenosili nama, a mi nešto od toga prenosimo novomu naraštaju.

Želio bih da našim studentima i profesorima i to bude nadahnuće da danas izgrađujete što šire zajedništvo u našoj Europi i u svijetu, stječete osobna poznanstva, učite jezike i posebice pazite na smisao tih poveznica koje su protkane Kristom i kršćanskom kulturom brige za bližnje. To pridonosi razumijevanju, otvaranju putova i pronalaženju odgovora na pitanja kao i lijeka za bolesti u sadašnjosti.

4. Kako u hrvatskome, tako i u njemačkome jeziku govorimo o 'materinskome jeziku', jeziku ljubavi i istine. On nas trajno usmjerava na povezivanje riječi i smisla, govora i stvarnosti. Zato je lijepa i znakovita među nama prisutnost Thomasove majke. **(Izgovoreno na njemačkome)**

I današnje predavanje (*lectio magistralis*) profesora Schwartz, pokazat će koliko je važno ponovno otkriti značenje riječi, jer ako se izgubi njihova povezanost sa stvarnošću, tada se u opasnost dovodi cjelokupna mogućnost razgovora, dijaloga i komuniciranja. **(Izgovoreno na engleskome)**

Papa Lav XIV. prije točno tjedan dana rekao je: „Za dijalog je nužno dogovoriti se o riječima i pojmovima koje riječi predstavljaju. Ponovno otkrivanje značenja riječi možda je jedan od najvažnijih izazova našega vremena.“ (Papa Lav XIV. *Govor Diplomatskomu zboru akreditiranomu pri Svetoj Stolici*, 9. siječnja 2026.) **(Izgovoreno na njemačkome)**

5. Danas ćemo čuti puno pohvala, isticanje uspjeha i dobrih djela. I treba biti tako, jer živimo od dobra. Istodobno znamo da naš cilj nije nikakva zemaljska hvala, nego plodovi Kristove ljubavi koja nas obuzima i potiče.

Dragi Thomas, tvoj životni put očituje kako povezuješ *orare, laborare et legere*, čuvajući poniznost. Završavam riječima jednoga hrvatskog i jednoga njemačkog pjesnika iz 19. stoljeća. Prvi pjeva: **(Izgovoreno na njemačkome)**

„Oj budi svoj! Al' brat ti budi braći,
I radi za svijet, al' ne slušaj pljeska;
I ljubi svijet, al' ne nadaj se plaći,
Jer hvala ljudska voda je vrh pijeska
U tvojoj svijesti hvala ti je trudu,
S poštena tekar lica teče pošten znoj,
I nijesi, brate, živio zaludu,
Kad jesi svoj!“ (A. Šenoa: 1838.-1881.)

Drugi piše drugim riječima, ali istim duhom:

„Es kann die Ehre dieser Welt,
Dir keine Ehre geben;
Was dich in Wahrheit hebt und hält,
Muß in dir selber leben.“ (Th. Fontane: 1819. – 1898.)

„Ne može ti časti dati
čast ničega s ovog svijeta;
što te zbilja diže, nosi
u tebi je, živi, cvjeta.“ (Vlastiti prepjev)

Danas slavimo, jer je Thomas prije negoli je postao doktor *honoris causa* pokazao da je učitelj kršćanske ljubavi, nositelj doktorata *caritatis causa*. Dakle, ne samo *doctor honoris causa*, nego i *doctor caritatis causa*.

Herzliche Glückwünsche! Čestitam!

Hvala lijepa svima.